

lader. Retsplejeloven indeholder ikke herudover særlige regler om den tidsmæssige udstrækning af en sigtelse, og sigtelsen er i modsætning til f.eks. straffeprocessuelle tvangsindgreb ikke undergivet domstolsprøvelse.

Med forslaget til *stk. 1, 1. pkt.*, kommer det til udtrykkeligt at fremgå af retsplejelovens kapitel 65 om påtalen, at anklagemyndighedens afgørelse om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller tiltalerejsning (dvs. tiltalespørgsmålet) skal træffes inden rimelig tid efter det tidspunkt, hvor politiet har gjort sigtede bekendt med sigtelsen.

Den foreslåede bestemmelse indeholder ikke en maksimal frist for, i hvor lang tid en sigtelse kan opretholdes. Det skyldes, at der er meget store forskelle med hensyn til sagernes omfang og kompleksitet mv.

Derimod indeholder bestemmelsen et krav om, at tiltalespørgsmålet skal afgøres »inden rimelig tid«. Der må ved vurderingen heraf anlægges en konkret helhedsvurdering af den tidsmæssige udstrækning af sagsbehandlingstiden frem til afgørelsen af tiltalespørgsmålet i hver enkelt sag. I vurderingen af sagsbehandlingstiden må indgå en række faktorer. I vurderingen heraf vil bl.a. indgå hensynet til den sigtede, forurettede, sagens beskaffenhed og omstændigheder samt sagens samfundsmæssige betydning, jf. også forslaget til retsplejelovens § 718 b, stk. 1 (lovforslagets § 1, nr. 2), og bemærkningerne hertil.

Der må ved vurderingen lægges vægt på sagens betydning for sigtede og forurettede. Eksempelvis kan der være et særligt hensyn at tage til den sigtede for et arbejdspladstyveri, hvor den pågældende, der nægter sig skyldig, er blevet suspenderet eller bortvist fra sit arbejde. Hensynet til, at sigtede kan få afklaret sin arbejdsmæssige situation, vil tale for en hurtig behandling af straffesagen.

Generelt må hensynet til den sigtede tillægges betydelig vægt, da en sigtelse for strafbart forhold for langt de fleste mennesker vil udgøre en betydelig belastning. Hensynet skal også tillægges vægt i tilfælde, hvor den sigtede ikke konkret har givet udtryk for et ønske om en snarlig afklaring af sagen.

Er der f.eks. tale om en sag, hvor en person har været udsat for voldtægt eller grov vold, vil også hensynet til den forurettede med betydelig vægt tale for, at sagen fremmes meget hurtigt.

Sagens samfundsmæssige betydning må også tillægges vægt. Dette hensyn, der navnlig sigter til den konkrete sags karakter og grovhed, kan være relevant ikke kun i alvorlige straffesager (dvs. sager, hvor den forventede straf vil være på flere års fængsel), men

også i sager, der ud fra en samfundsmæssig vurdering i øvrigt må anses for særligt betydningsfulde, f.eks. visse skatte- og miljøstraffesager.

Herudover må naturligvis også en række andre faktorer indgå i den samlede vurdering af, hvad der vil være en rimelig sagsbehandlingstid, herunder om sagen er kompliceret med f.eks. flere sigtede og/eller mange forhold. Desuden må indgå behovet for efterforskning i form af bl.a. afhøring af vidner, gennemgang af dokumenter og indhentelse af sagkyndige erklæringer. I store sager om økonomisk kriminalitet vil der kunne være behov for særligt tidskrævende undersøgelser, herunder revisorgennemgang af omfattende regnskabsmateriale. Også nye oplysninger, som kommer til undervejs i efterforskningen, og som eventuelt kan føre til yderligere sigtelser i sagen, kan være med til at forlænge sagsbehandlingstiden. Ligeledes kan f.eks. et behov for at anmode om efterforskning i udlandet via det internationale retshjælpssamarbejde begrunde, at sagsbehandlingen bliver længere.

Det bemærkes i den forbindelse, at der særligt i store sager om økonomisk kriminalitet, herunder navnlig sager, der behandles af Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet, ofte er tale om komplicerede sager med en efterforskning, der ikke kan afsluttes inden for kort tid. Der skal i disse sager ofte gennemføres efterforskning i udlandet, ligesom der er behov for revisorgennemgang af meget store mængder bilag. Endvidere er tiltalespørgsmålet i sådanne sager ofte juridisk vanskeligt.

Begrebet »rimelig tid« i relation til afgørelse af tiltalespørgsmålet i sådanne store økonomiske sager må forstås i lyset af, at efterforskningen ofte er særdeles kompliceret og dermed tidskrævende. Dette gælder i endnu højere grad, hvis den sigtede har udfoldet store bestræbelser på at sløre sine kriminelle økonomiske aktiviteter eller modvirker efterforskningen i sagen. Omvendt må det også indgå i den samlede vurdering, at langvarig efterforskning i sig selv øger belastningen for den sigtede.

Sigtet med *stk. 1, 2. pkt.*, er at betone, at der i sager, hvor sigtede er varetægtsfængslet, eller hvor sigtede er under 18 år, påhviler anklagemyndigheden en særlig forpligtelse til at sikre, at tiltalespørgsmålet afgøres, så snart det er muligt.

De faktorer, der som nævnt ovenfor må indgå i vurderingen af, hvilken sagsbehandlingstid der kan anses for rimelig, må også indgå, når der er tale om sager, hvor sigtede er varetægtsfængslet, eller hvor sigtede er under 18 år. I disse sager må anklagemyndigheden imidlertid søge at fremskynde afgørelsen af tiltale-